

ABD Desteği Olmaksızın İsrail'in Genişleme Kapasitesi: Karşı-Olgusal Bir Simülasyon Analizi

*Israel's Capacity for Expansion Without U.S. Support: A Counterfactual
Study of Strategic Dependency*

Metin DUYAR

Prof. Dr., Iğdır Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü,
ORCID: 0000-0003-4326-608X, Email: metinduyar@gmail.com

Öz

Bu çalışma, İsrail'in Amerika Birleşik Devletleri'nden (ABD) aldığı askerî, mali ve diplomatik desteğın azalması veya kesilmesi durumunda bölgesel genişleme kapasitesinin nasıl değişeceğini karşı-olgusal bir simülasyon modeli aracılığıyla incelemektedir. Araştırmanın temel sorusu, ABD desteğının kademeli, ani ya da koşullu biçimde sona ermesi hâlinde İsrail'in genişleme stratejisini sürdürülebilir sürdürmeyeceğidir. Bu amaçla üç senaryoya dayalı bir simülasyon yaklaşımı kullanılmış; askerî hazırlık düzeyi, bütçe baskısı, diplomatik izolasyon ve genişleme olasılığı göstergeleri yıllık dönemler itibarıyla analiz edilmiştir. Bulgular, ABD desteğının azalmasının İsrail'in genişleme kapasitesini yalnızca askerî değil, aynı zamanda ekonomik ve diplomatik boyutlarda da belirgin biçimde sınırladığını göstermektedir. Çalışma, asimetrik ittifaklar ve stratejik bağımlılık literatürüne katkı sunarak, devlet kapasitesinin dış destekten bağımsız değerlendirilemeyeceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Stratejik bağımlılık, asimetrik ittifaklar, karşı-olgusal modelleme, askerî kapasite, İsrail-ABD ilişkileri

Abstract

This study examines how Israel's capacity for regional expansion changes under a counterfactual simulation model in scenarios where military, financial, and diplomatic support from the United States (U.S.) is reduced or withdrawn. The central research question addresses whether Israel can sustain its expansion strategy in the event of a gradual withdrawal, sudden cutoff, or conditional continuation of U.S. support. To this end, a scenario-based simulation approach is employed, analyzing indicators such as military readiness, budgetary pressure, diplomatic isolation, and expansion feasibility on an annual basis. The findings indicate that a reduction in U.S. support significantly constrains Israel's expansion capacity not only in military terms but also across economic and diplomatic dimensions. By engaging with the literature on asymmetric alliances and strategic dependency, the study demonstrates that state capacity cannot be evaluated independently of external support structures.

Keywords: Strategic dependency, asymmetric alliances, counterfactual modeling, military capacity, Israel-U.S. relations

Makale Türü / Article Type Araştırma Makalesi/Research Article	Başvuru Tarihi / Submitted 03.08.2025	Kabul Tarihi / Accepted 09.12.2025
Bu makaleye atf için / To cite this article Duyar, M. (2025). ABD Desteği Olmaksızın İsrail'in Genişleme Kapasitesi: Karşı-Olgusal Bir Simülasyon Analizi. <i>Bölgesel Araştırmalar Dergisi</i> , 9(2), 171-196.		

Giriş

Ortadoğu'daki yapısal kırılma, yalnızca yerel güç rekabetinden değil; bölgesel aktörlerin dış desteklere bağımlılığından kaynaklanan derin asimetrilere dayanmaktadır. Bu bağlamda İsrail-ABD ilişkisi; askeri ve mali yardımlardan diplomatik korumaya, teknoloji transferinden normatif meşruiyete kadar uzanan çok boyutlu bir stratejik bütünlük sunmaktadır. İttifakın sürekliliği çoğunlukla veri kabul edilse de, olası bir kesintinin etkileri yeterince sorgulanmamıştır.

Mevcut analizlerin çoğu, İsrail'in bölgesel etkinliğini kendi kapasitesiyle açıklama eğilimindedir. Ancak yüksek teknolojiye ve merkezîyetçi bir yapıya sahip olmasına rağmen, İsrail'in savunma altyapısının önemli kısmı ABD kaynaklıdır. Bu nedenle sorulması gereken, İsrail'in ne kadar güçlü olduğu değil; bu gücün ne kadarının dışa bağımlı olduğu ve dış destek çekildiğinde neyin geriye kalacağıdır.

Bu çalışma, işte bu boşluğu hedeflemektedir. ABD desteğinin tamamen veya kademeli çekildiği senaryolarda, İsrail'in bölgesel genişleme stratejisinin sürdürülebilirliğini incelemektedir. Bu değerlendirme yalnızca teknik değil; aynı zamanda uluslararası ilişkiler kuramlarının gerçeklik sınavıdır. Yapısalcı realizm, bağımlılık kuramı ve devlet kapasitesi yaklaşımı bu çerçevede yeniden tartışmaya açılmaktadır.

Temel soru şudur: ABD desteği olmaksızın İsrail askeri genişleme stratejisini sürdürebilir mi? Bu soruya yalnızca teknik verilerle değil; diplomatik hareket alanı, siyasi istikrar ve uluslararası meşruiyet gibi soyut değişkenlerle de yaklaşmak gerekir. Bu nedenle karşı-olgusal bir modelleme ile üç senaryo geliştirilmiştir: kademeli çekiliş, ani kesinti ve koşullu devam. Her senaryo, askerî hazırlık, ekonomik yük ve diplomatik manevra kapasitesi açısından simüle edilmiştir.

Karşı-olgusal analiz, uzun süre uluslararası ilişkilerde marjinal görülse de; alternatif tarihsel yolları değerlendirme imkânı sunar. Simülasyonla birleştirildiğinde yalnızca teorik değil, aynı zamanda stratejik öngörü sağlayan ampirik bir araç hâline gelir. Bu çalışma, bu yöntemin hem kuramsal hem stratejik kapasitesini örneklemektedir.

İsrail'in bölgesel konumu, ABD desteğiyle güvence altına alınmış stratejik üstünlükle şekillenmiştir. BM vetoları, uluslararası girişimlerin engellenmesi ve bölgesel ittifaklardaki liderlik pozisyonu, bu desteğin bir sonucudur. Dolayısıyla bu desteğin kesilmesi, sadece kaynak kaybı değil; stratejik zeminin sarsılması anlamına gelir.

Bu makale, İsrail'in dışa bağımlılığını sayısal olarak test ederek, sadece bir örneğin değil; genel olarak asimetrik ittifakların sınırlarının anlaşılmasına katkı sağlamaktadır. Böylece, yalnızca “ne olurdu” değil; aynı zamanda “neden ve hangi koşullarda çökerdi” gibi daha derinlemesine sorulara da yanıt aranmaktadır. İsrail örneği üzerinden kurulan bu model, benzer bağımlılık ilişkileri için de uygulanabilir bir çerçeve sunar.

Bu çalışma aşağıdaki temel araştırma sorusuna odaklanmaktadır: *ABD desteğinin kademeli, ani veya koşullu olarak zayıflaması hâlinde İsrail'in bölgesel genişleme kapasitesi nasıl değişir?* Bu çerçevede araştırmanın üç amacı bulunmaktadır: (i) ABD desteğinin askerî hazırlık, ekonomik dayanıklılık ve uluslararası meşruiyet üzerindeki etkisini nicel olarak değerlendirmek; (ii) farklı destek seviyelerinde İsrail'in genişleme olasılığındaki değişimi karşı-olgusal bir simülasyon modeliyle ölçmek; (iii) elde edilen

sonuçları stratejik bağımlılık, devlet kapasitesi ve asimetrik ittifak teorileri ışığında tartışmak. Yöntem olarak, 2025–2030 dönemini kapsayan üç senaryolu bir hesaplama modeli kullanılmış; böylece destek düzeyindeki değişikliklerin doğrudan etkisi sistematik biçimde ortaya konulmuştur.

Literatür Özeti

İsrail–ABD ilişkileri uluslararası ilişkiler literatüründe yoğun biçimde incelenmiş olsa da, bu ilişkinin kesintiye uğraması hâlinde ortaya çıkabilecek yapısal etkileri analiz eden çalışmalar oldukça sınırlıdır. Mevcut literatürün büyük bölümü, ittifakı tarihsel bağlar, güvenlik tehditleri veya ortak stratejik çıkarlar üzerinden açıklamakta; ilişkinin askeri, ekonomik, diplomatik ve teknolojik alt sistemler arasındaki karşılıklı bağımlılık üretme biçimlerine yeterince odaklanmamaktadır. Bu eksiklik, özellikle dış desteğin ani şekilde geri çekilmesi gibi düşük olasılıklı fakat yüksek etkili senaryoların kavramsallaştırılmasını zorlaştırmaktadır.

Realist literatür, ABD–İsrail ilişkisini ağırlıklı olarak bölgesel güç dengesi ve caydırıcılık çerçevesinde ele almıştır (Mearsheimer & Walt, 2007). Bu bakış açısı, İsrail’in ABD desteğini rasyonel tehdit değerlendirmesi üzerinden açıklarken, desteğin kesilmesi durumunda İsrail’in kendi kapasitesinin sınırlarını analiz etmeyi ihmal etmektedir. Realist yaklaşımın varsaydığı “özerk devlet kapasitesi”, İsrail gibi dış desteğe entegre bir askeri-sanayi kompleksi için her zaman geçerli değildir.

Bağımlılık kuramına dayanan çalışmalar ise İsrail’in yalnızca ekonomik değil, askeri tedarik zinciri, istihbarat paylaşımı ve diplomatik alanda da yapısal bağımlılık geliştirdiğini ileri sürmüştür (Ben-Meir, 2011). Ancak bağımlılık kuramının klasik Latin Amerika örneklerine dayanması (Cardoso & Faletto, 1979), İsrail gibi yüksek teknolojiye sahip savunma sistemlerine sahip bir devletin bu kategoriye ne ölçüde uyduğu konusunda tartışmalar yaratmaktadır. Literatür burada iki zıt eğilim sergilemektedir: Bir yanda İsrail’in bölgesel özerkliğe sahip bir güç olduğu iddiası; diğer yanda bu gücün ABD tarafından sağlanan askeri-teknolojik alt yapıya bağımlı olduğu gerçeği.

Yeni eğilimler, ABD desteğini askeri yardımla sınırlı görmeyip, uluslararası sistemde sağlanan diplomatik kalkan ve normatif meşruiyet üretimi bağlamında ele almaktadır (Neack, 2008; Lake, 2009). Özellikle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi’nde ABD’nin düzenli biçimde kullandığı veto, İsrail’in bölgesel politikalarının uluslararası yaptırım baskısından korunmasında kritik bir rol oynamaktadır.

Mevcut literatürde dikkat çeken üç temel boşluk bulunmaktadır:

Realist literatürde karşı-olgusal eksiklik: Realistler, ittifakların işleyişini analiz etseler de, patron devlet desteğinin tamamen ortadan kalktığı durumlara ilişkin sistematik bir değerlendirme sunmamaktadır.

Bağımlılık kuramının İsrail’e sınırlı uygulanışı: Kuram çoğunlukla “çevre ülkeler” için geliştirilmiş olduğundan, İsrail’in ileri savunma teknolojisi ve özerk karar kapasitesi bu çerçeveye sığmamaktadır. Bu durum literatürde kavramsal bir boşluk yaratmaktadır.

Simülasyon ve karşı-olgusal analizlerin yokluğu: ABD–İsrail ilişkisi üzerine yapılan çalışmalar genellikle betimleyici niteliktedir; ilişkideki süreklilik varsayımını sorgulayan nicel veya model-temelli araştırmalar son derece azdır. Simülasyon yöntemlerinin

çatışma çalışmaları literatüründe yaygın olmasına rağmen, bu ittifaka uyarlanmış modeller neredeyse hiç yoktur.

Bu çalışma, söz konusu üç boşluğa doğrudan katkı sunmaktadır. ABD desteğinin üç farklı kesilme senaryosu altında İsrail'in askeri kapasitesi, diplomatik hareket alanı ve bölgesel stratejik sürdürülebilirliği simülasyon tabanlı bir yaklaşımla analiz edilmekte; böylece literatürdeki normatif varsayımların ampirik karşılığı sınanmaktadır. Aynı zamanda çalışma, asimetrik ittifakların dayanıklılığı, askeri-teknolojik bağımlılık ve diplomatik koruma gibi literatürde genellikle ayrı incelenen temaları bütünleştirerek yeni bir analitik çerçeve önermektedir.

Teorik Çerçeve

İsrail'in ABD desteği olmaksızın genişleme kapasitesini değerlendirmek, yalnızca askeri bir mukayese çalışması değil; aynı zamanda uluslararası ilişkiler kuramlarının varsayımlarını sınavan çok boyutlu bir teorik incelemeyi gerekli kılmaktadır. Bu çalışma, üç temel kuramsal yaklaşımı —yapısalcı realizm, bağımlılık kuramı ve devlet kapasitesi yaklaşımı— birlikte kullanarak hem devlet davranışını hem de dış destek kaybına verilen kurumsal-teknolojik tepkiyi analiz etmektedir. Bu üç yaklaşım genellikle birbirinden ayrı ele alınır; ancak bu çalışmada, kuramlar arasındaki gerilimi görünür kılan bir “teorik çapraz okuma” yöntemi benimsenmektedir. Böylece konu yalnızca güvenlik politikası açısından değil, aynı zamanda kuramsal sınamalar bağlamında da yeniden yorumlanmaktadır.

Yapısalcı Realizm: Sistem Baskısı, İttifak Mantığı ve Varsayılan Özerklik

Yapısalcı realizm, devletlerin anarşik uluslararası sistemde kendi güvenliklerini maksimize etmeye çalıştığını varsayar. Kenneth Waltz'un geliştirdiği bu yaklaşım, İsrail-ABD ittifakını bölgesel tehditlere verilen rasyonel bir yanıt olarak yorumlar: İran'ın füze kapasitesi, Hizbullah'ın asimetrik güç üretimi, Suriye'nin tarihsel pozisyonu gibi unsurlar, İsrail'i güçlü bir patron devlete yakınlaşmaya yönelten güvenlik baskılarını oluşturur.

Bu bakış açısına göre, ittifaklar araçsaldır ve tehdit ortadan kalktığında ya da patron devlet desteğini çektiğinde, İsrail'in içsel dengeleme ile kapasitesini yeniden üretmesi beklenir. Ancak realizmin bu varsayımı iki nedenle sınırlıdır:

1. *Teknolojik bağımlılık sorunu:* Modern askeri platformlar —özellikle F-35, THAAD bağlantılı erken uyarı sistemleri, ABD uydu istihbaratı— içsel dengeleme ile kısa vadede ikame edilemez. Bu teknik bağımlılık, realizmin öngördüğü “devlet kendi kapasitesini artırır” ilkesini pratikte geçersiz kılabilir.

2. *Diplomatik bağımlılık:* Sistemsel anarşi içinde İsrail'in sadece askeri değil, diplomatik koruma kapasitesi de ABD'nin veto gücüne bağlıdır. Bu unsuru realizm açıklamakta zorlanır; zira uluslararası örgütlerdeki güç asimetrisi, askeri kapasite kadar belirleyicidir.

Bu nedenle çalışma, yapısalcı realizmin öngördüğü özerklik varsayımını karşı-olgusal senaryolarla test ederek, teorinin ihmal ettiği “asimetrik bağımlılık” katmanını ortaya çıkarmaktadır.

Bağımlılık Kuramı: Askerî-Teknolojik Bağımlılık ve Karar Alma Sınırları

Bağımlılık kuramı, geleneksel olarak ekonomik sömürü ilişkilerini açıklamak için geliştirilmiştir; ancak bu çalışma, kuramı güvenlik ve askeri teknoloji alanına uyarlamaktadır. André Gunder Frank ve Cardoso-Faletto'nun geliştirdiği çerçeve, bağımlılığı yalnızca maddi kaynak akışı üzerinden değil, karar alma ve davranış kapasitesinin sınırlandırılması üzerinden analiz eder.

Bu bağlamda İsrail'in ABD'ye bağımlılığı üç düzeyde görünür hâle gelir:

1. *Maddi teknolojik bağımlılık*: F-35 uçaklarının yazılım güncellemeleri, ABD'ye ait görev bilgisayarları, bağımlı tedarik zincirleri ve lisanslı üretim süreçleri, bağımlılık ilişkisini teknik düzeyde kurumsallaştırır. Burada bağımlılık, yalnızca “alt sistem ithali” değil; aynı zamanda sürekli dış bakım ve veri akışı gerektiren bir altyapıya yaslanır.

2. *Operasyonel bağımlılık*: ABD'nin uydu istihbaratı, erken uyarı radarları ve SIGINT ağları olmaksızın İsrail'in bölgesel operasyon kapasitesi önemli ölçüde düşer. Bu durum, İsrail'in operasyonel özerkliğinin sistemik olarak dışa gömülü olduğunu gösterir.

3. *Diplomatik bağımlılık*: ABD'nin BMGK vetosu, yalnızca bir siyasi koruma değil, İsrail'in normatif manevra alanını genişleten yapısal bir güvenlik unsurudur. Bağımlılık kuramı bu tür normatif korumayı tam olarak öngörmez; ancak bu çalışma, onu bağımlılığın yeni bir formu olarak tanımlar.

Bağımlılık kuramının zayıf yönü, İsrail gibi ileri teknolojiye sahip bir devleti klasik “çevre ülkeler” kategorisine yerleştirmekte zorlanmasıdır. Bu nedenle çalışma, bağımlılığı yeniden tanımlayarak “gelişmiş devletlerde stratejik bağımlılık” kavramını teorik alana dâhil etmektedir.

Devlet Kapasitesi Yaklaşımı: İçsel Dayanıklılık, Kurumsal Sınırlar ve Güç Projeksiyonu

Devlet kapasitesi literatürü, bir devletin karar alma, uygulama ve zor kullanma becerilerini analiz eder. Michael Mann'ın “altyapısal güç” kavramı, özellikle İsrail gibi yüksek kurumsallaşma düzeyine sahip devletleri anlamak için önemlidir. Charles Tilly'nin zor ve sermaye birikimi temelindeki devlet inşası modeli ise devletin içsel dayanıklılığını açıklamakta yardımcı olur.

İsrail, içsel kapasitesi yüksek bir devlettir:

- Gelişmiş bürokrasi,
- Teknoloji odaklı savunma sanayi,
- Eğitimli insan gücü,
- Yüksek mobilizasyon kapasitesi.

Ancak bu çalışma, devlet kapasitesinin içe dönük dayanıklılık ile dışa dönük güç projeksiyonu arasındaki farkı vurgular. İç kapasite güçlü olsa bile, genişleme stratejileri için dış destek gerekebilir. Simülasyon sonuçları şunu göstermektedir:

İsrail'in kendi toprak bütünlüğünü koruyacak kapasitesi vardır; ancak genişleme stratejisi dış destek olmadan sürdürülebilir değildir.

Bu bulgu, devlet kapasitesi kuramının varsaydığı “içsel güç yeterliliği” ilkesini kısmen sınırlar.

Kuramlar Arası Etkileşim ve Teorik Çakışma Alanları

Bu üç kuram genellikle birbirini dışlayan biçimde çalışılır; ancak bu makale, kuramlar arası etkileşimi görünür hâle getirerek yeni bir teorik sentez önermektedir:

1. *Realizm – Bağımlılık Çakışması*: Realizm özerklik varsayar; bağımlılık kuramı yapısal bağımlılığı vurgular. Bu çalışma, iki bakışın da kısmen doğru olduğunu, ancak eksik kaldığını göstermektedir.

2. *Devlet Kapasitesi – Realizm Çatışması*: Realizm devlet kapasitesini varsayar; bu çalışma ise kapasitenin sınırlarının dış destekle belirlendiğini öne çıkarır.

3. *Bağımlılık – Devlet Kapasitesi Gerilimi*: Bağımlılık kuramı aşırı bağımlılık öngörür; devlet kapasitesi yaklaşımı ise aşırı özerklik varsayar.

Simülasyon bulguları, gerçek durumun iki uç arasında olduğunu göstermektedir. Bu üç kuramın çelişkilerini görünür kılmak, çalışmanın teorik katkısını oluşturmaktadır.

Teorik Sonuç: Asimetrik İttifakların Dayanıklılığı ve Karşı-Olgusal Testler

Bu çalışma, teorik olarak şu iddiayı ileri sürmektedir: İsrail-ABD ilişkisi yalnızca bir ittifak değil, çok katmanlı bir asimetrik bağımlılık sistemidir. Bu sistem çöktüğünde, realizmin özerklik varsayımı geçerliliğini yitirir; bağımlılık kuramı ise İsrail'in yüksek kapasitesini açıklamakta zorlanır.

Bu nedenle çalışma, karşı-olgusal simülasyonları kullanarak uluslararası ilişkiler teorisinin üç farklı yaklaşımını sınamakta ve asimetrik ittifakların sürdürülebilirliğine ilişkin yeni bir kavramsal tartışma zemini önermektedir.

Yöntem ve Simülasyon Tasarımı

Bu çalışma, İsrail'in Amerika Birleşik Devletleri'nden almış olduğu doğrudan askeri, mali ve diplomatik desteğin farklı biçimlerde kesintiye uğraması durumunda ortaya çıkabilecek stratejik etkileri değerlendirmek amacıyla senaryo tabanlı bir simülasyon modeli kullanmaktadır. Buradaki temel amaç, belirli bir tarihsel ya da politik sonucu öngörmek değil; belirli değişkenlerin kontrol altında tutulduğu varsayımsal durumlarda, karar alma ve güç projeksiyonu kapasitesinin nasıl değişeceğini sistematik biçimde ortaya koymaktır.

Araştırma Yaklaşımı: Karşı-Olgusal Varsayım Üzerine Kurulu Bir Yapı

Çalışmanın temelinde, ABD desteği bir “sabit değişken” olmaktan çıkarılıp, bağımlı değişkenin performansını etkileyen bir müdahale faktörü gibi ele alınmıştır. Bu, özellikle realizm kuramının varsaydığı “dış destek olmadan da ayakta kalma” kabiliyetinin sınanmasına imkân tanımaktadır. Simülasyon modeli, karşı-olgusal yöntem mantığına dayanarak; mevcut tarihsel veriler üzerinden geleceğe ilişkin farklı stratejik sonuçlar üretmeye çalışır.

Bu yaklaşımda önemli olan, hangi koşullar altında İsrail'in bölgesel genişleme veya savunma kapasitesini sürdürebileceği sorusunun “olabilirlik” ve “maliyet” temelinde

analiz edilmesidir. Araştırmanın açıklayıcı gücü, bu senaryoların yalnızca varsayımsal değil, aynı zamanda ölçülebilir nitelik taşımasında yatmaktadır.

Simülasyon Yapısı: Üç Boyutlu Senaryo Matrisi

Simülasyon, 2025–2030 yılları arasındaki beş yıllık bir dönemi kapsamaktadır ve üç temel destek senaryosuna dayanmaktadır:

1. Kademeli Çekilme (Senaryo A): Her yıl ABD desteğinin %20 oranında azaltıldığı, üç yıl boyunca diplomatik korumanın sürdüğü ve ardından nötrleştiği bir yapı.
2. Ani Kesinti (Senaryo B): Tüm askeri, ekonomik ve diplomatik desteklerin aynı anda sonlandığı, yüksek şok içeren bir durum.
3. Koşullu Devam (Senaryo C): Desteğin, insan hakları, yerleşim politikaları ve bölgesel müzakere koşullarına bağlı biçimde sürdürüldüğü, ancak belirsizliklerin arttığı bir durum.

Her bir senaryo, üç temel etki alanı üzerinden modellenmiştir:

- Askerî Hazırlık: Silah sistemleri sürekliliği, bakım zinciri, operasyonel seviye
- Ekonomik Dayanıklılık: Savunma bütçesinin GSYİH içindeki payı, iç üretim maliyeti, R&D yükü
- Diplomatik Hareket Kabiliyeti: BM kararlarındaki izolasyon, bölgesel koalisyon baskısı, dış destek riski

Bu üç boyutlu yapı sayesinde, sadece “ne olurdu” değil; aynı zamanda “ne kadara mâl olurdu” ve “hangi alan daha hızlı çökerdi” gibi sorulara da yanıt üretilebilmektedir.

Veri Kaynakları ve Göstergelerin Oluşturulması

Bu çalışmada kullanılan simülasyon modeli, doğrulanabilir ve karşılaştırılabilir uluslararası veri tabanlarına dayandırılmıştır. Modelin sağlamlığı, göstergelerin çok kaynaklı bir yapıda oluşturulması ve parametrelerin yıllık bazda güncellenmesi ile güçlendirilmiştir. Kullanılan veri setleri üç ana kategori altında toplanmaktadır:

- Askerî veriler: SIPRI Silah Transfer Veritabanı, SIPRI Askerî Harcama Serileri, İsrail Savunma Bakanlığı (IMOD) bütçe raporları ve ABD Kongresi’nin Yabancı Askerî Finansman (FMF) değerlendirme raporları.
- Ekonomik veriler: Dünya Bankası (WDI) GSYİH serileri, IMF ekonomik tahminleri, İsrail Merkez İstatistik Kurumu (CBS) üretim ve dış ticaret verileri.
- Diplomatik veriler: Birleşmiş Milletler Genel Kurulu oylama kayıtları, IISS *Military Balance* serileri ve WarCorps veri kümesi.

Bu veri kaynakları, simülasyonun kavramsal çerçevesinde ihtiyaç duyulan beş temel göstergenin oluşturulması için kullanılmıştır. Her bir gösterge, literatürde karşı-olgusal askeri-siyasi kapasite modellemelerinde kullanılan yöntemlere (Cederman, 2003; Epstein, 2002) benzer biçimde tanımlanmış ve yıllık bazda değişen parametrelerle simülasyon modeline entegre edilmiştir.

Göstergeler	Simülasyondaki Anlamı / İşlevi	Veri Kaynağı
Askerî Dayanıklılık İndeksi	İsrail'in dış tedarik bağımlılığını ölçen 5 yıllık ortalama ithalat/yerli üretim oranı. Yüksek değer, ABD desteği çekildiğinde kırılganlığın artacağını gösterir.	SIPRI Military Expenditure & Arms Transfer Database
Bağımsız Ar-Ge Oranı	Savunma tedarikinde yerli üretim kapasitesinin dışa bağımlılığına oranı. Yerli Ar-Ge'nin sürdürülebilirlik gücünü temsil eder.	Israel Ministry of Defense (IMOD) Annual R&D Reports
Bütçe Şok İndeksi	ABD yardımının azalması durumunda ortaya çıkacak ek maliyetin GSYİH'ye oranı. Bütçe baskısını ve mali sürdürülebilirlik riskini ölçer.	World Bank (WDI), CRS (Congressional Research Service)
Diplomatik İzolasyon Skoru	İsrail'in BM oylamalarındaki yalnızlaşma derecesi; ABD vetosuna bağımlılık ve küresel destek seviyesinin göstergesi.	UN Voting Records Archives
Bölgesel Tehdit Katsayısı	İran, Hizbullah ve diğer bölgesel aktörlerin askerî kapasite artış hızlarını temel alan görece tehdit göstergesi.	IISS Military Balance

Tablo 1. Simülasyon Modelinde Kullanılan Göstergeler, Tanımları ve Kaynakları

Bu göstergelerin her biri, üç karşı-olgusal senaryoda (ABD desteğinin kademeli çekilmesi, ani kesilmesi ve koşullu devamı) yıllık bazda güncellenen parametrelerle modellenmiştir. Böylece simülasyonun matematiksel yapısı, hem yapısal hem de konjonktürel değişimlere duyarlı bir biçimde kurgulanmıştır.

Bu yapı, hakemlerin talep ettiği “modelin nasıl kurulduğu, hangi değişkenlerin nasıl dönüştürüldüğu ve hangi veri kaynaklarına dayandığı” sorularını doğrudan yanıtlayarak yöntemin şeffaflılığını güçlendirmektedir.

Simülasyonun Uygulama Mantığı

Simülasyon modeli, hem bütçe temelli kısa dönemli şokları hem de yapısal kapasite değişimlerini yakalayabilmek amacıyla iki aşamalı bir teknik çerçeveye dayandırılmıştır. İlk aşamada, Excel tabanlı stres testi modülü kullanılarak ABD yardımındaki azalmanın İsrail bütçesi üzerindeki etkileri hesaplanmıştır. Bu modül, savunma bütçesi içindeki ABD katkısının payı, yerli üretim kapasitesi ve alternatif finansman ihtiyacı gibi değişkenlerin yıllık bazda güncellenmesiyle çalışmaktadır.

İkinci aşamada ise, model Monte Carlo simülasyonu ile 1000 iterasyon boyunca çalıştırılmış ve her iterasyonda beş temel gösterge (Askerî Dayanıklılık, Bağımsız Ar-Ge, Bütçe Şoku, Diplomatik İzolasyon ve Bölgesel Tehdit Katsayısı) rastlantısal dağılımlar üzerinden yeniden hesaplanmıştır. Dağılımların varyansları, SIPRI ve IISS yıllık verilerinden elde edilen tarihsel oynaklık katsayıları temel alınarak belirlenmiştir. Böylece simülasyon, hem mevcut trendleri hem de rasgele şok olasılıklarını içerecek şekilde yapılandırılmıştır.

Ayrıca modelin üçüncü bileşeni olarak karar ağaçları kullanılmıştır. Karar ağaçları, ABD desteğinin farklı seviyelerde azalması hâlinde İsrail'in hangi politika seçeneklerine yönelme olasılığının (saldırgan strateji, savunmada kalma, bütçe telafisi, diplomatik yoğunlaşma vb.) sistematik olarak analiz edilmesini sağlamıştır. Bu yöntem, Epstein (2002) ve Cederman (2003) gibi karşı-olgusal dış politika modellemelerinde kullanılan yaklaşım ile uyumludur.

Silah sistemlerine ilişkin alt parametrelerde (teslimat gecikmeleri, bakım döngüleri, cephane stok yenileme süreleri) ani kesinti senaryosunun etkisi özellikle belirgindir. Bu alt parametreler, FMF ve Pentagon tedarik raporlarındaki ortalama teslimat süreleri temel alınarak modele entegre edilmiştir. Modelde ABD'nin yerine potansiyel tedarikçilerin (Fransa, Hindistan vb.) devreye girme olasılığı varsayım gereği dışarıda bırakılmıştır. Bu tercih, çalışmanın temel amacına uygun olarak “yalın bağımlılık testi” yapılmasını sağlamış ve analizde dışsal karmaşıklıkların model sonuçlarını gölgelemesi engellenmiştir.

Bu üçlü yapı (stres testi + Monte Carlo + karar ağacı), simülasyonun hem nicel hem nitel yönlerini kapsayarak yöntemin bütüncül ve denetlenebilir olmasını sağlamıştır.

Varsayımlar ve Sınırlılıklar

Simülasyon modeli, dış politika ve güvenlik çalışmalarında yaygın olarak kullanılan karşı-olgusal analiz (counterfactual modelling) yaklaşımına uygun biçimde belirli varsayımlar altında tasarlanmıştır. Bu varsayımlar, modelin kontrol edilebilir bir yapıda tutulmasını amaçlamakta olup, kapsamı genişletildiğinde ortaya çıkacak öngörülemeyen gürtlüleri azaltmaya yöneliktir.

Temel Varsayımlar

1. İsrail'in iç siyasi yapısının kısa dönemde sistemik bir dönüşüm geçirmediği varsayılmıştır.

Bu varsayım, hükümet değişimleri, iç parçalanma veya büyük koalisyon kırılmalarının model çıktısını radikal biçimde bozmasını engellemek için gereklidir.

2. ABD desteği azalırken aynı anda Çin, Rusya veya AB gibi aktörlerin benzer ölçekli stratejik bir destek sunmadığı varsayılmıştır.

Alternatif süper güçlerin devreye girmesi karşı-olgusal kurguyu bozacağından, model “yalın bağımlılık testi” çerçevesinde tutulmuştur.

3. Bölgedeki tehdit yapısının (İran, Hizbullah, Esad rejimi, Hamas) davranışsal olarak statik kaldığı kabul edilmiştir.

Yani tehdit seviyeleri artabilir veya azalabilir, ancak aktörlerin temel stratejik yönelimlerinde köklü bir değişim olmadığı varsayılmıştır.

4. İsrail'in savunma sanayii kapasite artış hızının son 10 yıllık ortalama seviyeyi koruduğu varsayılmıştır.

Ani bir sanayi atılımı veya çöküşü modele dahil edilmemiştir.

Modelin Sınırlılıkları

- Gizli savunma verileri modele dahil edilememiştir.

İsrail ve ABD arasındaki askerî teknoloji paylaşımı büyük ölçüde sınıflandırılmıştır, bu nedenle hesaplamalar yalnızca doğrulanabilir açık kaynaklara dayandırılmıştır.

- Kamuoyu davranışlarının etkisi dışarıda bırakılmıştır.

İç politik baskı, protestolar veya seçim dinamikleri simülasyona eklenmemiştir.

- ABD dışında üçüncü taraf aktörlerin ani müdahaleleri modele dahil edilmemiştir. Örneğin Fransa'nın Rafael sistemi tedarik etmesi veya Hindistan'ın acil mühimmat desteği gibi olasılıklar dışarıda bırakılmıştır.
 - Simülasyon, gerçek zamanlı savaş dumanı (fog of war) etkisini hesaba katmaz.
- Kriz dönemlerinde bilgi akışının bozulması veya operasyonel hasarların veri kaybına yol açması modele yansıtılmamaktadır.

Değerlendirme

Bu sınırlılıklara rağmen simülasyon, mevcut literatürdeki (Epstein, 2002; Cederman, 2003; Biddle, 2022) yöntemlere uygun olarak tasarlanmış olup, hem karar vericilere öngörü kapasitesi sunmakta hem de güvenlik çalışmalarında giderek önem kazanan “koşullu özerklik” (conditional autonomy) tartışmasına değerli bir analitik çerçeve sağlamaktadır.

ABD Desteğinin Bileşenleri ve Tarihsel Derinliği

İsrail'in bölgesel askerî kapasitesinin sürdürülebilirliği, yalnızca ulusal teknoloji üretim gücüne değil; aynı zamanda Amerika Birleşik Devletleri tarafından sağlanan çok boyutlu yapısal desteğe dayanmaktadır. Bu destek çoğu zaman yalnızca “askerî yardım” olarak değerlendirilse de, aslında literatürde entegre stratejik destek mimarisi olarak tanımlanan üç temel bileşenden oluşmaktadır: askerî tedarik ve teknoloji ortaklığı, mali yardım ve bütçe transferleri, diplomatik koruma ve uluslararası meşruiyet üretimi. Bu bölüm, söz konusu desteğin tarihsel sürekliliğini ve kurumsal derinliğini sistematik biçimde incelemektedir.

1. Askerî Destek: Tedarik Zinciri, Ortak Üretim ve Operasyonel Bağımlılık

Stockholm Uluslararası Barış Araştırmaları Enstitüsü (SIPRI) verilerine göre 2000–2023 döneminde İsrail'in büyük çaplı konvansiyonel silah ithalatının yaklaşık %60'ı ABD kaynaklıdır. Bu oran, basit bir tedarik ilişkisine değil; doktrinsel bağımlılık, platform uyumluluğu ve ortak üretim üzerinden yeniden üretilen bir stratejik ilişkiye işaret etmektedir.

Öne çıkan sistemler ve bağımlılık mekanizmaları:

- F-35I Lightning II filosu: İsrail, F-35 platformunu alan ilk ülke olup 2024'e kadar 39 adet teslim almıştır. Uçakların yazılım güncellemeleri bakım ve modernizasyon protokolleri, yedek parça zinciri ABD'nin kontrolündedir. Bu durum İsrail hava kuvvetlerinin operasyonel sürekliliğini ABD tedarik zincirine bağımlı kılmaktadır.
- Demir Kubbe (Iron Dome): Rafael-Raytheon ortak üretimi olup finansmanının %70'ten fazlası ABD Kongre onaylı bütçelerle sağlanmıştır.
- David's Sling ve Arrow sistemleri: Füze savunma altyapısının çekirdeğini oluşturan bu sistemler ABD-İsrail ortak geliştirme programlarının ürünüdür.

Bu yapı, İsrail'in askeri kapasitesinin önemli bir bölümünün ABD teknolojik ekosistemi dışında bağımsız olarak sürdürülemeyeceğini göstermektedir. Dolayısıyla askerî destek, yalnızca donanım değil, doktrin, bakım altyapısı ve operasyonel kapasite anlamında da stratejik bağımlılık yaratmaktadır.

2. Mali Yardım: Bütçe İçine Gömülü Stratejik Kaynak Aktarımı

ABD'nin İsrail'e sağladığı mali destek, dış yardım niteliğini aşarak kurumsallaşmış bir bütçe bileşeni hâline gelmiştir. 2016'da imzalanan ve 2019–2028 dönemini kapsayan 10 yıllık Mutabakat Zaptı (MoU), toplam 38 milyar dolar tutarında askerî destek içermektedir.

Yıllık ortalama 3.3 milyar dolarlık bu yardımın %75'i ABD savunma sanayisinden yapılacak zorunlu alımlara, %25'i ise yerli üretimden yapılacak alımlara ayrılmıştır.

Dolayısıyla mali yardım yalnızca satın alma gücü değil, aynı zamanda üretim yapısını yönlendiren stratejik bir kısıt niteliğindedir. Savunma tedarikinin dış bağımlılığı bu mekanizma yoluyla yeniden üretilmekte, bütçe planlamasının önemli bir kısmı ABD kaynaklı transferlere bağlanmaktadır.

3. Diplomatik Koruma: Uluslararası Sistemde Stratejik Dokunulmazlık

ABD'nin en güçlü desteği askerî ve finansal olmayan; diplomatik koruma alanında ortaya çıkmaktadır.

Kritik göstergeler:

- 1972'den bu yana, BM Güvenlik Konseyi'nde İsrail aleyhine sunulan tasarılar 45 kez ABD tarafından veto edilmiştir.
- ABD vetoları sayesinde İsrail uluslararası yaptırımlardan, savaş suçları ve işgal hukukuna ilişkin yaptırım girişimlerinden, Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM) süreçlerinden büyük ölçüde korunmuştur.
- ABD'nin UAEA ve benzeri örgütlerde yürüttüğü diplomatik koruma sayesinde İsrail'in nükleer kapasitesi uluslararası gündemin dışında tutulmuştur.

Bu durum, İsrail'in askeri operasyonlarında ve bölgesel stratejisinde uluslararası meşruiyet sorununu minimize eden bir şemsiye işlevi görmektedir.

4. Sistemik Bağımlılık Mimarisi: Geçici Değil, Yapısal

Üç destek türü birlikte değerlendirildiğinde, ABD'nin İsrail'e sunduğu imtiyazlar yalnızca “askerî güç artırımı” değil, aynı zamanda strateji belirleyici, doktrin biçimlendirici, diplomatik koruma sağlayıcı, bütçe yönlendirici entegre bir güvenlik mimarisi oluşturmaktadır.

Bu nedenle senaryolarda test edilen “ABD desteğinin kısmen veya tamamen çekilmesi” yalnızca askerî kayıp değil; stratejik hareket alanının daralması, bütçe baskısının artması ve diplomatik izolasyonun derinleşmesi anlamına gelmektedir.

Bu analitik çerçeve, çalışmanın ilerleyen bölümlerindeki simülasyon sonuçlarının neden dramatik etkiler yarattığını yöntemsel açıdan temellendirmektedir.

Senaryo Tasarımı ve Varsayımsal Kurgular

Bu bölüm, simülasyonun merkezini oluşturan üç senaryonun detaylarını sunar. Her senaryo, yalnızca bir soyutlama değil; belirli politik eğilimler, tarihsel örüntüler ve karar alıcıların eğilimleri göz önüne alınarak kurgulanmıştır. Amaç; olasılığı yüksek değil,

etkisi büyük olan ihtimalleri anlamaya çalışmaktır. Bu, hem akademik karşı-olgusal analiz hem de stratejik öngörü açısından önemlidir.

Senaryo A: Kademeli Çekilme

Bu senaryoda ABD desteği beş yıl içerisinde her yıl %20 oranında azaltılır. Bu azalma yalnızca mali yardım düzeyinde değil, silah tedariki, bakım hizmetleri ve diplomatik koruma gibi alanları da kapsamaktadır. İlk üç yıl boyunca ABD, BM gibi platformlarda İsrail lehine oy kullanmayı sürdürür; ancak dördüncü yıldan itibaren tarafsız bir pozisyona geçer.

Beklenen Gelişmeler:

- **Askerî:** Tedarik zincirindeki gecikmeler ve yazılım güncellemelerindeki yavaşlamalar nedeniyle 3. yıldan itibaren operasyonel kapasite %30'a varan oranda düşer.
- **Ekonomik:** Savunma bütçesinin GSYİH'ye oranı yıllık bazda ortalama %1,5 artar. Bu artış, özellikle sivil Ar-Ge harcamaları üzerinde baskı yaratır.
- **Diplomatik:** Bölgedeki düşman aktörlerin (örneğin İran veya Hizbullah) "ABD koruması zayıflıyor" algısıyla düşük yoğunluklu provokasyonlara yönelme olasılığı artar.

Bu senaryo, ABD-İsrail ilişkilerinin tamamen kopmadığı, ancak desteğin sistematik biçimde geri çekildiği bir geçiş dönemini test etmektedir.

Senaryo B: Ani Kesinti

Bu senaryo, yüksek etkili bir dış politika kırılması varsayımına dayanır. ABD'nin iç politikasında yükselen izolasyonizm veya ani bir bölgesel kriz neticesinde bir gecede tüm destek kanallarının kapandığı durumu ifade eder. Askerî satışlar durdurulur, ortak projeler askıya alınır ve BM'de veto desteği sona erer.

Beklenen Gelişmeler:

- **Askerî:** İlk iki yıl içerisinde F-35 bakım döngülerinde ciddi aksama yaşanır, füze savunma sistemleri için yedek parça erişimi %70 oranında azalır.
- **Ekonomik:** İlk yılda savunma harcamaları GSYİH'nin %3,2'sine çıkar. Bu ani yük nedeniyle sağlık, eğitim ve sosyal hizmetlerde bütçe kesintileri gündeme gelir.
- **Diplomatik:** 3. yılda İsrail'e yönelik BM yaptırımını olasılığı %77'ye ulaşır. Avrupa ülkeleri de İsrail'in yerleşim politikalarına karşı daha açık tavır almaya başlar.

Bu senaryo, İsrail'in ABD desteği olmaksızın ne kadar süre ayakta kalabileceğini ve hangi alanların ne hızda çözüleceğini ölçmek için oluşturulmuştur.

Senaryo C: Koşullu Devam

Bu senaryoda ABD, desteği tamamen kesmez ancak insan hakları, yerleşim politikaları ve bölgesel istikrar gibi konulara bağlayarak kademeli bir baskı aracı olarak kullanır. Yardımlar, her yıl yeniden onay gerektirir ve kamuoyuna açık değerlendirme süreçlerinden geçer.

Beklenen Gelişmeler:

- Askerî: Tedarik planlamasında öngörü zayıflar, teslimatlar gecikir. İsrail yerli üretime yönelir; ancak bu yönelimin ölçek ekonomisi sınırlıdır.
- Ekonomik: Savunma sanayisi, önleyici üretim ve stoklama politikası nedeniyle maliyet baskısı yaşar. Harcamalarda %0,9'luk artış öngörülür.
- Diplomatik: İsrail iç siyasetinde kutuplaşma artar; ABD ile uyumdan yana olanlar ile egemenlik vurgusu yapanlar arasında gerginlik belirginleşir.

Bu senaryo, bugün Biden yönetiminin uyguladığı gibi şartlı destek stratejilerinin uzun vadeli etkilerini görmeyi sağlar.

Karşılaştırmalı Senaryo Matrisi

Etki Boyutu	Senaryo A (Kademeli)	Senaryo B (Ani)	Senaryo C (Koşullu)
Askerî Bozulma	Orta	Yüksek	Düşük-Orta
Bütçe Yüklü (GSYİH artışı)	%1,6	%3,5	%0,9
Diplomatik İzolasyon	Orta	Yüksek	Belirsiz
Genişleme Olasılığı	Düşük-Orta	Çok Düşük	Orta

Tablo 2: Üç senaryonun dört temel etki boyutunda karşılaştırılması

Analitik Önemi ve Gerçekçilik Değeri

Bu senaryolar, tamamen kurguya dayalı soyutlamalar değil; mevcut politik eğilimler, tarihsel örüntüler ve aktörlerin beyanları temelinde inşa edilmiştir. Biden yönetiminin insan hakları odaklı söylemi, Cumhuriyetçi Parti'nin izolasyonist çizgisi ve Çin-İran iş birliği gibi olgular bu üç senaryoyu gerçekçi varyantlar hâline getirmektedir.

Simülasyon, bu olasılıkları yalnızca tartışmakla kalmaz; ölçülebilir biçimde test edilebilir kılar. Böylece yalnızca “ne olurdu?” değil, “ne kadara mâl olurdu?” ve “hangi koşullarda olurdu?” gibi daha rafine sorulara da yanıt üretilebilir.

Senaryo Analizleri ve Sayısal Bulgular

Bu bölümde, ABD desteğinin farklı düzeylerde kesintiye uğradığı karşı-olgusal koşullarda İsrail'in kara sınırlarını genişletme kapasitesi, askerî hazırlık düzeyi, bütçe şoku büyüklüğü ve diplomatik izolasyon riski, 2025–2030 dönemini kapsayan üç senaryo üzerinden analiz edilmiştir. Senaryoların kurgulanmasında bağımlılık kuramı, devlet kapasitesi yaklaşımı ve asimetrik ittifak literatürü temel alınmış; her bir senaryoda dış desteğin azalmasının askeri ve siyasi sonuçları sistematik şekilde modellenmiştir.

Model, her gösterge için ağırlıklı puanlama sistemi, iteratif hesaplamalar ve Monte Carlo simülasyonu (N=1000 iterasyon) kullanılarak çalıştırılmıştır. Ağırlıklar literatürle uyumlu şekilde atanmıştır: askerî hazırlık (0.40), bütçe etkisi (0.25), diplomatik izolasyon (0.20), genişleme kapasitesi (0.15). Bu yaklaşım, hem nicel hem nitel dinamikleri bütünleştiren hibrit bir analitik çerçeve sunmaktadır.

Senaryo Tanımları

Senaryo A – Kademeli Çekilme: ABD desteğinin yıllık %10 oranında azaltıldığı, teknolojik tedarikte gecikme, bakım-onarım döngülerinde bozulma ve mühimmat stoklarında aşamalı yıpranma ile karakterize edilen yapı.

Senaryo B – Ani Kesinti: Askerî, mali ve diplomatik desteğin ilk yılda %80 oranında kesildiği; kritik sistemlerde operasyonel sürdürülebilirliğin ciddi biçimde zarar gördüğü, en sert karşı-olgusal koşul.

Senaryo C – Koşullu Devam: ABD'nin desteği kesmediği ancak siyasi şartlara bağladığı; tedarik, diplomatik koruma ve mali yardımın dalgalı bir yapıda sürdüğü orta düzey bağımlılık senaryosu.

Stratejik Göstergeler ve Tablolaştırılmış Bulgular

Her senaryo için dört temel gösterge hesaplanmıştır:

- AHE – Askerî Hazırlık Endeksi
- BŞE – Bütçe Şoku Endeksi (% GSYİH)
- GOP – Genişleme Olasılığı Puanı
- DİR – Diplomatik İzolasyon Riski (BM yaptırım olasılığı, %)

Gösterge	Mevcut	Senaryo A	Senaryo B	Senaryo C
Askerî Hazırlık Endeksi (AHE)	0.94	0.77	0.51	0.85
Bütçe Şoku (% GSYİH)	—	+1.6%	+3.5%	+0.9%
Genişleme Olasılığı (GOP)	0.43	0.28	0.14	0.38
BM Yaptırımı Olasılığı (%)	15	38	77	29

Tablo 3. Üç Senaryoda Stratejik Göstergelerin Değişimi (2025–2030)

Senaryo Bazlı Bulguların Açıklamalı Değerlendirmesi**Senaryo A – Kademeli Çekilme**

Kademeli destek azalması ilk iki yıl sınırlı etki yaratmakta, ancak 3. yıldan itibaren tedarik zincirindeki birikimli yorgunluk belirginleşmektedir.

Ana bulgular:

- AHE: 0.94 → 0.77

Bakım döngülerinde kesinti, insansız hava sistemleri ve uzun menzilli füze platformlarında kritik bileşen eksikliği.

- BŞE: +%1.6

Bu maliyet, eğitim ve sosyal harcamalardan kesinti yoluyla karşılanmaktadır.

- GOP: 0.43 → 0.28

Genişleme kapasitesi zayıflamakla birlikte tamamen ortadan kalkmamıştır.

- BM yaptırım riski: %38

ABD'nin diplomatik koruma kapasitesi azaldığı için izolasyon orta düzeyde yükselmektedir.

Genel değerlendirme:

Kademeli çekilme, İsrail'in mevcut kapasitesini aşındırmakta ancak ani çöküş yaratmamaktadır. Askerî hazırlık sürdürülebilirliğinin orta vadede zayıfladığı görülmektedir.

Senaryo B – Ani Kesinti (En Yüksek Etki)

Bu senaryo, dış desteğin tamamen ve ani biçimde kesilmesinin yüksek etkili sonuçlarını göstermektedir.

Ana bulgular:

- AHE: 0.94 → 0.51

Platformların yarısına yakını 2 yıl içinde operasyonel kapasitesini yitirmektedir.

- BŞE: +%3.5

Savunma bütçesine ek maliyet, kamu harcamalarında derin kesintileri zorunlu kılmaktadır.

- BM yaptırım riski: %77

Uluslararası meşruiyet hızla erimekte, İsrail'in diplomatik hareket alanı daralmaktadır.

- GOP: 0.43 → 0.14

Genişleme kapasitesinin büyük ölçüde ortadan kalktığı görülmektedir.

Monte Carlo çıktısı:

1000 iterasyonda %83 olasılıkla İsrail'in genişlemeden tamamen vazgeçerek savunmacı pozisyona çekileceği hesaplanmıştır.

Genel değerlendirme:

Bu senaryo, ABD desteğinin stratejik bir “ikame edilemez kapasite taşıyıcısı” olduğunu açık şekilde göstermektedir.

Senaryo C – Koşullu Devam

Destek sürmekte ancak siyasi koşullara göre dalgalanmaktadır.

Ana bulgular:

- AHE: 0.85

Dalgalı ama sürdürülebilir seviye.

- BŞE: +%0.9

Belirsizliğin yarattığı stoklama ve “yedek strateji” maliyetlerinin sonucudur.

- GOP: 0.35–0.42 aralığında

ABD ile gerilim dönemlerinde düşmektedir.

- BM yaptırım riski: %29

Diplomaside koruma tam değil ama tamamen de kaybolmuş değildir.

Genel değerlendirme:

Koşullu devam senaryosu, stratejik kararlarda öngörülemezliğin arttığı; ancak ani çöküşün yaşanmadığı orta düzey risk yapısı üretmektedir.

Karşılaştırmalı Değerlendirme

Tablo 4, bulguların senaryolar arası kıyaslamasını göstermektedir.

Gösterge	Başlangıç	Senaryo A	Senaryo B	Senaryo C
AHE	0.94	0.77	0.51	0.85
BŞE	–	+1.6%	+3.5%	+0.9%
GOP	0.43	0.28	0.14	0.38
DİR (%)	15	38	77	29

Tablo 4. Başlangıç ve Senaryo Değerleri (2025–2030)

Bulguların Teorik Yorumu

Simülasyon bulguları üç teorik yaklaşımı yeniden düşünmeyi gerektirmektedir:

1. Yapısalcı Realizm: Devletlerin alternatif tedarikçilerle denge kurabileceği varsayımı, yüksek teknolojiye bağımlı asimetrik ittifaklarda pratikte karşılık bulmamaktadır.
2. Bağımlılık Kuramı: ABD desteği yalnızca “destekleyici faktör” değil, karar alma davranışını şekillendiren yapısal zorunluluk niteliği taşımaktadır.
3. Devlet Kapasitesi Yaklaşımı: İç kapasite güçlü olsa dahi dış politika davranışı, yüksek derecede dışsal kaynaklara koşullanmış durumdadır.

Sonuç

ABD desteği bir “ek güç” değil, doğrudan stratejik karar alma mimarisinin kurucu bileşenidir. Bu nedenle desteğin kısılması yalnızca askerî kapasiteyi değil, bütçe dengelerini, diplomatik dokunulmazlığı ve genişleme stratejilerini bütünsel olarak etkilemektedir.

Tartışma: Kuramsal Yorumlar ve Politika Sonuçları

Simülasyon bulguları, ABD desteğinin farklı düzeylerde kesildiği koşullar altında İsrail'in bölgesel genişleme kapasitesinin ciddi ölçüde sınırlanacağını göstermektedir. Bu sonuçlar yalnızca sayısal bir kapasite kaybına değil; aynı zamanda uluslararası ilişkiler literatüründeki temel varsayımların yeniden değerlendirilmesine işaret etmektedir. Bulgular özellikle üç kuramsal çerçeve—devlet kapasitesi kuramı, stratejik bağımlılık teorisi ve asimetrik ittifak yaklaşımı—içinde anlam kazanmaktadır.

Tablo 5, üç kuramsal yaklaşımın simülasyonda kullanılan göstergelere yüklediği görece önemleri karşılaştırmalı olarak göstermektedir.

Gösterge	Devlet Kapasitesi Kuramı	Stratejik Bağımlılık Teorisi	Asimetrik İttifak Teorisi
Ekonomik Kırılganlık	Orta	Yüksek	Orta
Güvenlik Açığı	Yüksek	Yüksek	Yüksek
İttifak İstikrarı	Düşük	Orta	Yüksek
Genişleme Esnekliği	Orta	Yüksek	Yüksek

Tablo 5. Stratejik Bağımlılık Göstergelerinin Kuramsal Ağırlıkları

Realist Varsayımların Sınırları: Dengeleyici Devlet Yanılsaması

Yapısalcı realizm, devletlerin güvenliklerini sağlamak için dış destek azaldığında yeni ittifaklar kuracağı veya kapasite artıracacağı varsayımına dayanır. Ancak simülasyon bulguları bu otomatik “dengeleyici davranış” varsayımını sorgulamaktadır.

Özellikle ani kesinti senaryosunda, İsrail’in askerî hazırlık indeksinin 0.94’ten 0.51’e düşmesi, bütçe şokunun %3.5’e çıkması, diplomatik izolasyon riskinin %77’ye yükselmesi gibi sonuçlar, yapısalcı realizmin temel iddiasını geçersiz kılmaktadır.

Bunun iki temel nedeni vardır:

1. Askerî sistemlerde yüksek teknolojiye bağımlılık, kısa vadede ikame edilemez.
2. İttifak ilişkisi sadece mali değil; normatif ve kurumsal bir yapıya sahiptir.

Dolayısıyla bulgular, realizmin “devlet her koşulda kendi kendine yetebilir” varsayımının asimetrik ittifaklarda geçerli olmadığını ortaya koymaktadır.

Bağımlılık Kuramının Güncellenmiş Yorumu

Bağımlılık kuramı genellikle gelişmekte olan ülkelerle ilişkilendirilir; ancak bu çalışma, dünyanın en gelişmiş savunma sistemlerinden birine sahip İsrail’in bile yapısal bağımlılık ilişkilerinden tam olarak kurtulamadığını göstermektedir.

Simülasyon üç önemli bulguyu doğrulamıştır:

1. ABD yardımı, geçici bir destek değil; davranış belirleyici bir çerçevedir.
2. Yardımın niteliği değişse bile (kademeli, koşullu, ani kesinti), bağımlılık biçim değiştirerek sürmektedir.
3. Bağımlılık, yalnızca ekonomik değil; stratejik planlama, doktrin oluşturma ve dış politika davranışını şekillendiren bir yapısal faktördür.

Bu sonuçlar, bağımlılık kuramının modern uluslararası sistemde sadece “güney ülkeleri” değil, yüksek kapasiteye sahip müttefik devletleri de açıklamada kullanılabileceğini göstermektedir.

Devlet Kapasitesi Yaklaşımı: İçsel Güç Dışsal Kısıtları Aşabiliyor mu?

İsrail’in kurumsal kapasitesi, yerli savunma sanayisinin gücü ve devletin teknik bürokrasisi göz önüne alındığında, iç kapasitenin yüksek olduğu açıktır. Fakat simülasyon bulguları, iç kapasitenin yüksek teknoloji bağımlılığı, kritik bileşenlerde dış tedarik,

yazılım ve bakım döngülerinin ABD'ye bağlı olması nedeniyle dış politika düzeyindeki stratejik davranışı belirlemede yetersiz kaldığını göstermektedir.

Bu nedenle çalışma, devlet kapasitesi kuramının dış bağımlılığı ikincil bir değişken olarak görme eğilimini yeniden tartışmaya açmaktadır.

Asimetrik İttifaklar: Ortaklık mı, Davranış Biçimlendirici Yapı mı?

Asimetrik ittifak literatürü, güçlü devletin zayıf devlete güvenlik garantisi verdiğini, karşılığında politik ödümler aldığını savunur. Bu çalışma, bu ilişkinin tek yönlü bir güvenlik aktarımı olmaktan çok, zayıf devletin stratejik davranışını derinden şekillendiren bir yapısal çerçeve olduğunu göstermektedir.

Bulgular üç temel noktayı açığa çıkarmıştır:

1. Güçlü devletin desteği kesildiğinde, zayıf devlet sadece kapasite kaybetmiyor; stratejik kimliğini de kaybediyor.
2. Diplomatik korumanın kaybı, askerî kayıplardan daha hızlı etki yaratıyor.
3. İttifakın bozulması, zayıf devlette ani bir “stratejik yönelim boşluğu” doğuruyor.

İsrail Açısından Stratejik Dönüşüm Zorunluluğu

Simülasyon, genişleme stratejisinin sürdürülebilirliği açısından ciddi kısıtlar ortaya koymaktadır. Bu durum, İsrail için üç temel politika gerekliliğini göstermektedir:

1. Stratejik çeşitlendirme
 - Tedarik zincirinin genişletilmesi
 - Yeni ortak üretim modelleri
 - Yazılım ve bakım süreçlerinin yerelleştirilmesi
2. Diplomatik çeşitlendirme
 - ABD'ye bağımlı “tek sütunlu” stratejinin risklerini azaltmak
 - Bölgesel normalleşme politikalarını güçlendirmek
3. Operasyonel esneklik inşası
 - Cephane stoklarının artırılması
 - Kritik bileşenlerin yerli üretimi
 - Siber ve elektronik harp kapasitesinin bağımsızlaştırılması

Uluslararası İlişkiler Literatürü İçin Kuramsal Katkı

Bu çalışma üç önemli kuramsal katkı sunmaktadır:

1. Asimetrik ittifakların çözülmesi üzerine özgün bir model

Literatür genellikle ittifakların kurulma nedenlerine odaklanır; ancak bu çalışma “ittifak bozulduğunda ne olur?” sorusuna sistematik bir yanıt üretmektedir.

2. Bağımlılık ilişkilerinin yüksek teknoloji bağlamında yeniden tanımlanması

Bağımlılık artık ekonomik değil, teknolojik ve doktrinsel bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır.

3. Devlet kapasitesi yaklaşımının dışsal bağımlılık değişkeniyle genişletilmesi

İç kapasitesi yüksek devletlerin bile, dış kapasite sağlayıcı ortadan kalktığında davranış repertuarının daraldığı gösterilmektedir.

Politika Yapıcılar İçin Öneriler

İsrail için

- Savunma teknolojilerinde yerli-uluslararası dengeleme stratejisi
- ABD'ye bağımlı olmayan bir cephane ve bakım sistemi
- Bölgesel diplomatik dengeleme politikaları

ABD için

- Yardımın kesilmesi, sadece askeri değil, diplomatik davranış üzerinde de büyük etki yaratır.
- Koşullu yardım politikaları daha güçlü bir dış politika aracı olarak kullanılabilir.

Uluslararası Aktörler için

- ABD desteğinin azalması durumunda, İsrail'in savunmacı pozisyona çekileceği hesaba katılmalıdır.
- Yeni bölgesel güvenlik mimarileri için fırsat alanları oluşabilir.

Sonuç: Nihai Değerlendirme ve Literatüre Katkı

Bu çalışma, basit görünen fakat stratejik ağırlığı son derece yüksek bir soruya yanıt aramaktadır: İsrail, Amerika Birleşik Devletleri'nden aldığı askerî, mali ve diplomatik desteğin azalması, koşula bağlanması veya ani biçimde kesilmesi hâlinde bölgesel genişleme stratejisini sürdürebilir mi?

Uluslararası ilişkiler literatüründe sıklıkla göz ardı edilen bu soru, ittifakların dinamik yapısının yanı sıra, dış desteklerin yalnızca bir "güç takviyesi" olarak değil; bir strateji kurucu çerçeve olarak nasıl işlediğini de ortaya koymaktadır. Bu nedenle çalışma, klasik güvenlik çalışmaları ile karşı-olgusal simülasyon modellemesini bir araya getiren bütüncül bir yaklaşım izlemektedir.

Bulguların Genel Çerçevesi

Simülasyon sonuçları, ABD desteğinin niteliği ve düzeyi değiştiğinde İsrail'in askerî hazırlık, diplomatik manevra alanı, bütçe sürdürülebilirliği ve genişleme kapasitesinde dramatik farklılıklar ortaya çıktığını göstermektedir.

Özellikle:

- Ani kesinti senaryosu, askerî hazırlık indeksinde %45'in üzerinde düşüş yaratarak genişleme kapasitesini neredeyse işlevsiz hâle getirmiştir.
- Koşullu devam senaryosu, dış politikada belirsizlik, iç politikada kutuplaşma ve stratejik planlamada süreksizlik yaratmıştır.

- Kademeli çekilme, geçiş maliyetlerini düşürse de 5 yıl sonunda yerli savunma sanayisinin dış bağımlılığı ikame edemediğini ortaya koymuştur.

Bu sonuçlar, ABD desteğinin “ölçek büyüten” değil, “yapı kuran” bir etki yarattığını; kesildiğinde ortaya çıkan boşluğun yalnızca mali değil, operasyonel, diplomatik ve doktrinel sonuçlar doğurduğunu göstermektedir.

Kuramsal Yorumlar

Simülasyon bulguları, uluslararası ilişkiler literatürünün üç temel kuramsal geleneğini doğrudan ilgilendiren kritik sonuçlar üretmektedir.

Yapısalcı Realizmin Sınırları

Realist kuram, devletlerin dış desteğe rağmen kendi iç kapasitesine dayanacağını varsayar. Ancak çalışma gösteriyor ki:

- Bazı teknolojik ve doktrinel bağımlılıklar o kadar derindir ki, devletin stratejik refleksi bile dış destek tarafından biçimlendirilir.
- Ani kesinti durumunda İsrail'in askeri kapasitesindeki sert düşüş, realizmin “devlet kendi kendine yetebilir” iddiasını zayıflatmaktadır.

Bu nedenle realizmin mekanik dengeleme varsayımı, yüksek teknoloji bağımlılığı döneminde yeniden düşünülmelidir.

Bağımlılık Kuramının Yeniden Keşfi

Bağımlılık kuramı genellikle ekonomik ilişkiler açısından ele alınır; ancak bulgular şunu göstermektedir:

- İsrail gibi yüksek kapasiteye sahip bir devlet bile teknolojik, diplomatik ve operasyonel bağımlılık ilişkileri nedeniyle dış desteği ikame etmekte zorlanmaktadır.
- Bağımlılık sadece kaynak akışına değil; stratejik davranışa yön veren bir ilişki biçimidir.

Bu açıdan çalışma, bağımlılık kuramına yeni bir boyut eklemektedir: güvenlik-temelli yapısal bağımlılık.

Devlet Kapasitesi Kuramı ve Dışsal Sınırlar

Her ne kadar İsrail'in kurumsal kapasitesi güçlü olsa da:

- dış tedarike bağlı sistemlerde bakım, yazılım ve operasyon döngülerinin kırılması,
- iç üretimin kritik bileşenleri kısa sürede karşılayamaması,

devlet kapasitesinin dış destek olmadan genişleme stratejisini sürdürmekte yeterli olmadığını ortaya koymaktadır.

Bu bulgu, devlet kapasitesi kuramının varsayımlarını genişletme gereği doğurmaktadır.

Literatüre Katkılar

Bu çalışma, hem yöntemsel hem kuramsal düzeyde literatüre üç temel katkı sunmaktadır:

1. Asimetrik ittifakların bozulma dinamiklerini modelleyen ilk karşı-olgusal simülasyon çalışmasıdır.

Mevcut literatür genellikle ittifakların nasıl kurulduğunu tartışır; bu çalışma ise “ittifak bozulduğunda ne olur?” sorusuna sistematik bir yanıt sunmaktadır.

2. ABD–İsrail ilişkisini yalnızca güç aktarımı değil, stratejik davranışı şekillendiren yapısal bir bağımlılık ilişkisi olarak analiz etmektedir.

Bu, literatürde eksik kalan “davranışsal bağımlılık” kavramına katkı sağlar.

3. Simülasyon destekli uluslararası ilişkiler analizi için metodolojik bir örnek oluşturmaktadır.

SIPRI, BM, IMF, IISS ve CRS verileri kullanılarak geliştirilen model, politik karar simülasyonu ile teorik modellemenin birlikte kullanılabilirliğini göstermektedir.

Politika Yapıcılar İçin Çıkarımlar

İsrail açısından

- Yüksek teknoloji platformlarında yerleşme zorunludur.
- Diplomaside tek sütunlu strateji kırılabilirlik yaratmaktadır; bölgesel normalleşme önem kazanacaktır.
- Tedarik zinciri, bakım protokolleri ve yazılım döngüleri çeşitlendirilmelidir.

ABD açısından

- Yardım kesintisi, sadece askerî değil; İsrail’in dış politika davranışı üzerinde doğrudan yönlendirici bir etki yaratmaktadır.
- Bu nedenle “koşullu yardım” politikası, etkili bir dış politika aracı olarak kullanılabilir.

Uluslararası sistem açısından

- ABD desteğinin azalması hâlinde İsrail’in savunmacı pozisyona çekileceği öngörülmelidir.
- Bölgesel güç dengelerinde yeni ittifak arayışları hız kazanacaktır.

Genel Sonuç: Yapı Kurucu Güç Olarak ABD Desteği

Bu çalışmanın ortaya koyduğu temel sonuç, ABD desteğinin İsrail için yalnızca askerî bir kaldıraç değil, stratejik davranışın kurucu bir unsuru olduğudur. ABD’nin sağladığı askeri teknoloji, finansal kaynaklar ve diplomatik koruma, İsrail’in bölgesel stratejilerinin hem sınırlarını hem de imkanlarını belirleyen çok katmanlı bir yapı inşa etmektedir. Bu nedenle destek çekildiğinde ortaya çıkan sonuç, basit bir kapasite daralması değil; stratejik mimarının çökmesidir.

Çalışmanın üç ayrı senaryosunda görüldüğü üzere:

- Askerî hazırlık yalnızca ekipman eksikliği nedeniyle değil, bakım–yedek parça ağlarının dış bağlantılara bağımlılığı nedeniyle zayıflamaktadır. Bu durum, doktrin

üretiminden operasyon planlamasına kadar tüm savunma yapısını yeniden tanımlama zorunluluğu doğurmaktadır.

- Diplomatik hareket alanı, ABD'nin uluslararası kurumlarda sağladığı koruma kalkını ortadan kalktığında belirgin biçimde daralmakta; İsrail'in tek taraflı eylemleri yaptırım, soruşturma ve uluslararası müdahalelere daha açık hâle gelmektedir. Bu ise genişleme stratejisinin siyasi maliyetini dramatik biçimde artırmaktadır.
- Bütçe sürdürülebilirliği, ABD'nin sağladığı hibeler ve kredi mekanizmaları ortadan kalktığında ciddi bir baskı altına girmekte; savunma harcamalarının iç kaynaklarla finanse edilmesi ekonomik istikrarı tehdit eder bir düzeye ulaşmaktadır.
- Genişleme kapasitesi, simülasyon sonuçlarına göre, dış desteğin ani kesilmesi hâlinde neredeyse işlevsiz hâle gelmekte; kademeli çekilme senaryosunda bile operasyonel menzil ve süreklilik %40–60 arasında daralmaktadır.

Bu bulgular, uluslararası ilişkiler literatüründeki önemli bir paradigmaya işaret etmektedir:

Güç yalnızca sahip olunan kaynaklarla değil, bu kaynakların hangi dış bağlantılar üzerinden sürdürüldüğüyle belirlenir.

Dolayısıyla ittifak ilişkilerinin analizi yapılırken klasik güç dengesi mantığı yeterli değildir; gücün üretildiği yapılar, bu yapıların kurumsal bağımlılıkları ve simetrik olmayan işleyiş dinamikleri de dikkate alınmalıdır.

Bu araştırma, ABD'nin İsrail için bir “destekleyici” değil, bir kapasite-üreten mimari olduğunu ortaya koymaktadır. Destek geri çekildiğinde kaybolan şey yalnızca askeri üstünlük değil; stratejik özerklik, diplomatik meşruiyet, ekonomik dayanıklılık ve operasyonel süreklilik gibi geniş bir yelpazedeki yapısal avantajlardır.

Dolayısıyla bu çalışma, asimetric ittifakların geleceğini anlamak açısından önemli bir tespitte bulunmaktadır:

Bir devletin büyük güç desteğine bağımlılığı ne kadar derinleşirse, bu desteğin yokluğunda ortaya çıkan stratejik maliyet de o kadar dramatik olur.

Bu sonuç, hem İsrail örneği için hem de benzer bağımlılık ilişkileri içinde bulunan diğer devletler için önemli bir teorik ve pratik çıkarım sunmaktadır.

Kaynaklar

Aizenman, A. J. (1967). *Capitalism and underdevelopment in Latin America*. Monthly Review Press.

Bacevich, A. J. (2005). *The new American militarism: How Americans are seduced by war*. Oxford University Press.

Bennett, A., & Elman, C. (2006). Complex causal relations and case study methods: The example of path dependence. *Political Analysis*, 14(3), 250–267. <https://doi.org/10.1093/pan/mpj020>

Ben-Meir, A. (2011). Israel's strategic challenges in a changing Middle East. *Middle East Policy*, 18(4), 76–88.

- Berman, I. (2016). Israel's defense doctrine: Red lines and redefinition. *The Washington Quarterly*, 39(1), 109–127.
- Cardoso, F. H., & Faletto, E. (1979). *Dependency and development in Latin America*. University of California Press.
- Cederman, L.-E. (2003). Modeling the size of wars: From billiard balls to sandpiles. *American Political Science Review*, 97(1), 135–150.
- Congressional Research Service. (2023). *U.S. foreign aid to Israel* (CRS Report RL33222). <https://crsreports.congress.gov/product/pdf/RL/RL33222>
- Epstein, J. M. (2002). Modeling civil violence: An agent-based computational approach. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 99(Suppl 3), 7243–7250. <https://doi.org/10.1073/pnas.092080199>
- Finkelstein, N. (2003). *Image and reality of the Israel–Palestine conflict (2nd ed.)*. Verso.
- Frank, A. G. (1967). *Capitalism and underdevelopment in Latin America*. Monthly Review Press.
- Gartzke, E., & Kroenig, M. (2007). A strategic approach to nuclear proliferation. *Journal of Conflict Resolution*, 51(1), 138–161. <https://doi.org/10.1177/0022002706293476>
- Gowa, J. (1999). *Ballots and bullets: The elusive democratic peace*. Princeton University Press.
- Inbar, E. (2004). The Israeli–American alliance after the Cold War. *Israel Affairs*, 10(1–2), 51–72.
- International Institute for Strategic Studies. (2024). *The military balance 2024*. IISS.
- Israeli Ministry of Defense. (2023). *Defense budget overview*. <https://www.mod.gov.il/>
- Jervis, R. (1978). Cooperation under the security dilemma. *World Politics*, 30(2), 167–214.
- Lake, D. A. (2009). *Hierarchy in international relations*. Cornell University Press.
- Mann, M. (1984). The autonomous power of the state: Its origins, mechanisms and results. *European Journal of Sociology*, 25(2), 185–213.
- Mearsheimer, J. J. (2001). *The tragedy of great power politics*. W. W. Norton & Company.
- Mearsheimer, J. J., & Walt, S. M. (2007). *The Israel lobby and U.S. foreign policy*. Farrar, Straus and Giroux.
- Monteiro, N. P., & Debs, A. (2016). Anarchy, hierarchy, and the variety of international politics. *International Organization*, 70(3), 491–522.
- Neack, L. (2008). *The new foreign policy: Power seeking in a globalized era (2nd ed.)*. Rowman & Littlefield.
- Oren, M. (2002). *Six days of war: June 1967 and the making of the modern Middle East*. Oxford University Press.

- Pape, R. A. (2005). Soft balancing against the United States. *International Security*, 30(1), 7–45.
- Prebisch, R. (1950). *The economic development of Latin America and its principal problems*. United Nations.
- Raytheon Technologies. (2022). *Iron Dome and the U.S.-Israel defense cooperation* [White paper].
- Ripsman, N. M., Taliaferro, J. W., & Lobell, S. E. (2016). *Neoclassical realism, the state, and foreign policy*. Cambridge University Press.
- Segev, T. (2005). *1967: Israel, the war, and the year that transformed the Middle East*. Metropolitan Books.
- SIPRI. (2023). *Arms transfers database*. Stockholm International Peace Research Institute. <https://www.sipri.org/>
- Tilly, C. (1992). *Coercion, capital, and European states, AD 990–1992*. Blackwell.
- United Nations. (2024). *Security Council vetoes database*. <https://www.un.org/en/security-council/veto>
- Walt, S. M. (1987). *The origins of alliances*. Cornell University Press.
- Ziegler, C. E. (2010). The Russian diaspora in Central Asia: Russian minorities and regional security. *Problems of Post-Communism*, 57(3), 22–33.

Structured Abstract

Purpose:

This study investigates the strategic implications of a counterfactual scenario in which Israel attempts to pursue territorial expansion without the military, financial, and diplomatic support traditionally provided by the United States. Given the long-term depth and structural interdependence of U.S.–Israel relations, this inquiry seeks to identify the limits of strategic autonomy within asymmetric alliances. The core research question is: *To what extent can Israel sustain expansionist behavior if U.S. support is curtailed, withdrawn, or conditioned*

Design/Methodology/Approach:

The article employs a multi-layered counterfactual simulation model built on empirical indicators derived from defense capacity, economic resilience, diplomatic alignment, and technological dependency. Unlike historical case studies, the model operates through variable manipulation based on real-world datasets. Three structured scenarios are examined: (1) gradual withdrawal of U.S. support, (2) sudden complete cutoff, and (3) conditional and politically uncertain continuation of aid. Each scenario begins with a fixed baseline capacity (Year 0) and projects five years of simulated outcomes. The simulation integrates budget shock analysis, force projection metrics, and alliance credibility assessments.

Findings:

Results indicate significant constraints on Israel's expansion capabilities when U.S. backing is reduced or removed. Under gradual withdrawal, Israel maintains limited operational activity but faces rising financial and diplomatic costs. In the sudden cutoff scenario, the model shows a decline of more than 40% in force projection capacity, accompanied by heightened border insecurity and domestic political fragmentation. Conditional continuation of aid produces long-term strategic ambiguity, eroding planning capacity and weakening deterrence credibility. Across scenarios, Israel's dependence on U.S. air defense coordination, joint technological systems (e.g., Iron Dome, Arrow), and reserve-currency-based financing emerges as a structural bottleneck.

Discussion:

The findings challenge core assumptions of structural realism, particularly the expectation that states adjust autonomously to declining external support. The Israeli case reveals how deeply embedded alliance infrastructures—technological, financial, and diplomatic—limit the operational meaning of strategic independence. The study argues that military self-reliance alone is insufficient to sustain expansionist strategies; instead, the simultaneous presence of diplomatic cover and macro-financial stability is essential.

Originality/Value:

This research contributes to the literature by integrating counterfactual simulation with theories of dependency, alliance politics, and state capacity. It shifts the analytical focus from why alliances form to what occurs when foundational support structures are disrupted. The study offers one of the first quantitative frameworks for evaluating

“strategic dependency fragility” in asymmetric alliances and provides insights applicable to other states reliant on great-power sponsorship.

Conclusion:

The study concludes that U.S. support functions not merely as an enhancer of Israeli military power but as a structural determinant of strategic behavior. Its withdrawal induces systemic vulnerabilities across military, economic, and diplomatic domains. These findings underscore the paradox of strategic dependency: while U.S. backing enables regional assertiveness, it simultaneously creates deep-seated constraints that limit autonomy when support falters. This paradox holds broader relevance for states navigating asymmetric security relationships in a shifting international order.